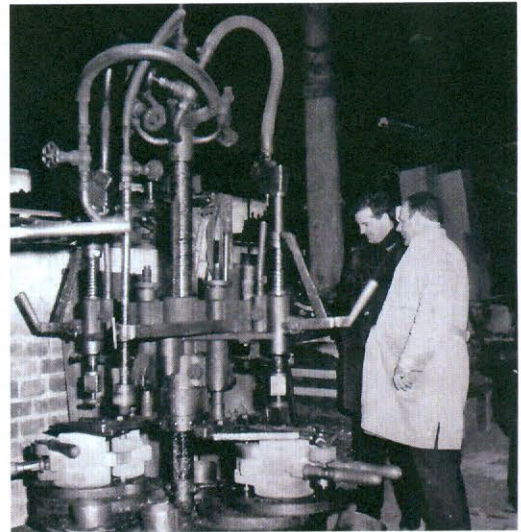

De vergeten glasfabriek van G. Nanninga in Nieuw Buinen, 1960-1980

Friggo Visser , Keramisch Museum Goedewaagen

Van oorsprong was hij machinefabrikant aan het Dwarsdiep 54 in Nieuw Buinen, maar in 1960 schakelde **Gerardus Nanninga** over op de productie van verpakkingsglas. Glaswerk waarmee zijn geboortedorp vanaf het midden van de 19e eeuw groot geworden was. Terwijl Voorheen Meursing aan het Zuiderdiep en de Glaslaan, de enig overgebleven grote glasfabriek ter plaatse, net als de zusterbedrijven in Leerdam en Schiedam voor massificatie en een verdere industrialisering met lopende banden koos, richtte Nanninga zich op een heel breed productiespectrum van kleinere glasobjecten. Kennelijk waren die voor Meursing niet lonend genoeg. Bij Nanninga werd ouderwets geblazen, maar ook werden van Meursing afgedankte, half-industriële persmachines overgenomen. Bij Nieuw Buinens laatste glasfabriek werd niet meer zoals bij Thöne-Bakker en Meursing op turf gestookt, maar op petroleum. Het ging vanaf de meet goed met Nanninga, vandaar dat een aanvraag bij het gemeentebestuur werd ingediend om aan de Glaslaan een nieuwe fabriek te mogen bouwen. Die bouwvergunning werd niet gegund. Met een klein team van zo'n tien mensen werd daarom aan het Dwarsdiep doorgewerkt.

G.Nanninga, staande voor een der van Meursing overgenomen half-automaten.

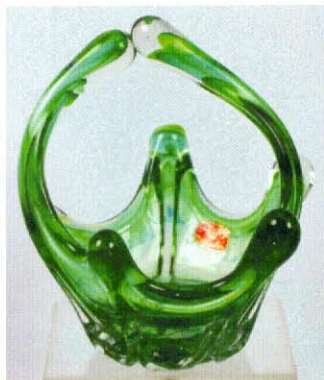
Twee gloeilamp-vormige flessen, 1960. Rechaud met waxineglaasje

Toen in 1967 tot verbijstering van het eigen personeel en de bevolking van Nieuw Buinen door de directie van de Verenigde Glasfabrieken de vestiging van 'Voorheen Meursing' gesloten werd, bleef Nanninga als enige fabrikant over. In de sowieso al ondermaatse, landelijke geschiedschrijving over de bijzondere glasproductie in Nieuw Buinen wordt zijn fabriek vrijwel niet genoemd. En vergeten is ook dat Nanninga uit

liefde voor het vak uit de boedel van Meursing een unieke collectie machines, gereedschappen, ontwerptekeningen en documentatiemateriaal overnam. De enige die dat vroegtijdig onderkende, was glaskunstenaar Cees van Olst uit Diever die kort na de stichting van zijn glasmuseum eind jaren 70 de boedel van Nanninga overnam. Van Van Olsts plan om een historisch verantwoorde remake te stichten van een vroeg 20e eeuwse glasfabriek als die in Nieuw Buinen stonden, is het nooit meer gekomen.

Onbekend bleef ook dat Nanninga door het aantrekken van de in Duitsland en Zweden geschoolde glasblazer Günter Hitze een voor Nieuw Buinen geheel nieuwe sierglasproductie opzette. Veelkleurig glaswerk dat op Marktplaats soms wordt aangeboden als afkomstig uit het Venetiaanse Murano.

Dankzij schenkingen van Nanninga's drie dochters en schoonzoons kan verzamelaar Henk Brans in de zevende *Glaswerk Nieuw Buinen-expositie* in het Keramisch Museum Goedewaagen aan de Glaslaan 29 (9521 GG) in Nieuw Buinen een unieke presentatie geven van deze laatste fabriek ter plaatse. (Van 8 juli tot 2 oktober 2017).

Links: werk van de glasblazer Günter Hitze. Rechts: Wespenlokglas

